

Aleg. 86.

Sprawozdanie

Komisji petycyjnej nad petycją gminy Długopole z powiatu Nowy-Targ o udzielenie subwencji na dokończenie robót ochronnych na rzece Czarny Dunajec.

Wysoki Sejmie!

Gmina Długopole w powiecie Nowo-Targkim została, jak to powszechnie w całej okolicy wiadomo, dotkniętą ogromną klęską powodzi z wiosną r. 1882 i od tej chwili wyrobiła sobie rzeka Czarny Dunajec zupełnie nowe koryto tuż pod samą wsią, a ponieważ koryto to jest wyżej położone jak płaszczyna całej wsi Długopole, przeto Czarny Dunajec po każdym nawet nie nawalnym deszczu zalewa drogę gminną, dalej budynki mieszkalne i gospodarze, niszczy plony i ogrody — jednym słowem zagraża zniszczeniem całej osadzie.

Drugi rok walczy gmina z tą niedolą nie naprzykuszając się do dnia dzisiejszego żadnej władzy o pomoc i była by przy pracy i staranności zapobiegła jako tako klęsce, gdyby posiadała swój własny las. Niestety jednak tak nie jest, a każdy pał do bicia jarów, każdą gałązkę do zabezpieczenia brzegów musi z dalekich okolic a mianowicie ze szczytu Tatr za drogie pieniądze sprowadzać.

Wydział Rady powiatowej w Nowym-Targu uchwałą z dnia 30. Września r. b. do L. 1415 potwierdza nie tylko w całości wyżej wymieniony arcy smutny stan rzeczy, ale nadto popiera gorąco prośbę zwierzchności gminy Długopole *jako sprawę nagłą*.

Komisja petycyjna opierając się na uchwale Rady gminnej wsi Długopole przytaczającej fakta zgodne z prawdą i na wstawienie się dotyczącego Wydziału Rady powiatowej, tudzież na okoliczności tej, że koszta ponieść się mające celem wyrugowania rzeki Czarnego Dunajca do swego własnego łożyska nie będą stracone, gdyż można je uważać poniekąd za przygotowawcze do mającej kiedyś nastąpić regulacji brzegów Czarnego i Białego Dunajca klasyfikowanego do rzędu rzek spławnych; pragnęłaby jak najprzychylniej załatwić prośbę biednej gminy.

Gdy jednak gmina Długopole zapewne z niewiadomości nie zastosowała się do tej pory do §. 41. ustawy wodnej, który wyraźnie zastrzega: „że do stawiania w wodach publicznych wszelkich budowli, mających na celu uregulowanie wody lub ochronę przeciw takowej, potrzeba zezwolenia właściwej władzy politycznej“, — zaś z drugiej strony ze względu, że sprawa jest nagląca, niebezpieczeństwo groźne, a przeto doraźna pomoc dla robót ochronnych wskazana, —

Przeto Komisya petycyjna wnosi:

Wysoki Sejm krajowy uchwalić raczy:

1. Prośbę gminy Długopole o zapomogę na budowę wodne odstępuje się Wysokiemu c. k. Rządowi do spieszego zbadania i odpowiedniego zarządzenia.
2. Gminie Długopole udziela się na ręce Rady powiatowej w Nowym Targu, jednorazową zapomogę w kwocie 300 zł. w. a. na zakupno materyałów.

We Lwowie 12. Października 1883.

Zastępca przewodniczącego:

Lenartowicz.

Sprawozdawca:

Stanisław Jędrzejowicz.